

Nieuws uit het donker 741

Daar ging bijna iets fout met de dubbele reservering van de Utopiazaal: de planning van onze film én het gebruik dat de school van de zaal wil maken voor een voorstelling van hun musical; dat gaat niet samen. De voorstelling van *Grosse Freiheit* verschuift naar donderdag 12 mei. We hebben dat de bezoekers van *The power of the dog* afgelopen donderdag al verteld, dus velen zijn al op de hoogte. Die winnaar van slechts één van de 12 genomineerde Oscars kreeg overigens een 7,5 en moet daarmee achteraan aansluiten op voorlopig plaats 9 van de Fanfarepoll 2022.

Afscheid

Afgelopen vrijdag moesten Wilfried en Jacqueline en hun familie afscheid nemen van de vader van Wilfried: Toon van Dongen. Hij mocht 92 jaar worden. Het overlijden hebben we donderdagavond al gemeld. Zoon Ruud praatte de ceremonie in Zoom- & Zegestede in Bergen op Zoom zelf aan elkaar en Toons kinderen en kleinkinderen spraken en brachten live muziek. Natuurlijk werd er verteld over het vele vrijwilligerswerk dat Toon in zijn leven verrichtte. Tot zijn tachtigste reed hij de Plusbus "voor oude mensen". Wij kennen Toon sinds zijn voorzitterschap van 'de Streekzwemclub Daphnia' waar ik (Ad) tijdens een zomerkamp voor het eerst Toon mocht zeggen. Dat moet ruim meer dan 50 jaar geleden zijn. We wensen Wilfried, Jacqueline en de familie van Dongen veel sterkte bij het verwerken van het verlies.

Gedeeltelijk fout,

al viel het nog wel mee vergeleken met de chaos van zondag, liep het met de treinreis die Dian en Ad ondernamen naar Deventer, waar behalve een klein congres, georganiseerd namens het Overijssels Filmkenniscentrum, ook de oprichtingsvergadering van de VvF (de Vereniging van Filmhuizen) plaatsvond. Vertrokken vanuit Etten-Leur kon de trein in Breda al niet meer verder en moest een flinke omweg worden genomen. Maar met slechts een kwartiertje te laat kon toch nog grotendeels deelgenomen worden.

Mimik

In het gloednieuwe filmtheater Mimik (met 4 filmzalen, een theaterzaal, een bar en een eetcafé), de foto rechts plukten we van internet, spraken drie inleiders over 'De positie van de lokale kleinschalige filmvertoners' en deed Dick Smit verslag van het breedschalige onderzoek onder de filmtheaters van ons land. In het Fanfare-jaarverslag dat in productie is, zult u daar nog wat meer over lezen.

VvF

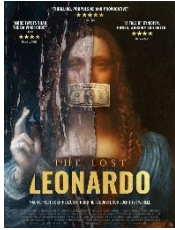
In Nieuws uit het donker 733 hebben we al het een en ander verteld over de nieuwe overkoepeling van met name de kleine filmtheaters en -huizen. Van de

171 kleinschalige filmvertoners die ons land rijk is, hadden er zich al ruim 50 aangemeld en al waren ze natuurlijk niet allemaal vertegenwoordigd, initiatiefnemers Dick Smits en Paul Beckers (sinds vrijdag respectievelijk de voorzitter en penningmeester van de nieuwe club) waren al erg goed te spreken over de belangstelling. Er werden de nodige afspraken gemaakt.

Gezien 1

U weet natuurlijk ook wel, dat we niet een paar dagen in en rondom een filmtheater kunnen verblijven zónder er een paar films te gaan zien. Met vier zalen en 's morgens al de nodige titels, is dat ook niet zo moeilijk. Hoewel het filmtheater vanwege corona pas een paar maanden volledig functioneert liep het al uitstekend.

The lost Leonardo vertelt het ongelooflijke verhaal van een in 2005 voor 1157 dollar gekocht, slordig gerestaureerd schilderij van een Christusfiguur dat - al dan niet waar - een da Vinci zou zijn en jaren later op een veiling voor 450 miljoen dollar waarschijnlijk door een oliesjeik werd verworven. Wat er tussen deze twee gebeurtenissen afspeelde is onderwerp van de documentaire. Alom zijn er twijfels over de hand van de schilder en als je het ons vraagt klopt er niets van de authenticiteit van het werk. Maar kijkt u zelf ook even.

Gezien 2

De winnaar van de Oscar voor beste buitenlandse film: het Japanse *Drive my car* is een drie uur durend, best wel traag verhaal van de theaterregisseur Yûsuke Kafuku, die rouwt om zijn plotseling overleden vrouw. De stille chauffeuse Misaki vervoert hem regelmatig naar een opdracht in Hiroshima en langzaam maar zeker openbaren beiden hun innerlijke roerselen.

Gezien 3

Tenslotte zagen we *Adieu monsieur Haffmann*, een mooi vormgegeven oorlogsdrama. Aan het begin van de Tweede Wereldoorlog draagt een juwelier noodgedwongen zijn zaak over aan een medewerker wanneer hij probeert de razzia's te ontlopen. Hij stuurt zijn gezin alvast vooruit, maar door het toeval lukt het hem niet ook zichzelf in veiligheid te brengen en wordt hij gedwongen in de kelder van zijn eigen zaak te overleven.

Deventer

Als je zo ver moet zijn voor een bijeenkomst, kun je er beter een paar dagen van maken: Deventer is een ontzettend leuke stad, waar we door twee uitgebreide stadswandelingen kennismaakten met de sfeervolle binnenstad met

de vele monumentale panden, rustieke straatjes en uitgebreide horeca. Maar ook de prachtige overheidsinstellingen zoals het gemeentehuis en de bibliotheek zijn noemenswaardig en overal lijkt veel geld voor beschikbaar te zijn geweest. Wat dacht u van een interieurzaak in een voormalig bankgebouw? (Foto links, we móesten wel even aan de Rabobank in Oudenbosch denken.) Opvallend trouwens ook hoe bijzonder vriendelijk de bewoners zijn. Ga er gerust eens heen en vraag ons naar tips.

NS

Dat we op zondag ook weer naar huis moesten, werd door de Nederlandse Spoorwegen niet helemaal serieus genomen, als u begrijpt wat we bedoelen. We bedanken Conny (Ads zus en Hans) voor de bereidheid om ons met de auto vanuit West-Brabant op te halen in Deventer. Twee bloemetjes werden al afgeleverd.

Hartelijke groet van Wilfried van Dongen en Dian en Ad Uijtdewilligen.

5 april 2022.

Dit is een uitgave van Filmtheater Fanfare. Vertoningsadres: Utopiazaal (Markland College) Pagnevaartweg 7, 4731 AA Oudenbosch. Contact programmering: 0165 314503